

XIX. PHẪM MỘNG HÀNH

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu các Bồ-tát cho đến trong giấc mộng chẳng đằm trước ba cõi và cũng chẳng ca ngợi địa vị Nhị thừa, tuy quán các pháp như những gì thấy trong giấc mộng, nhưng đối với Niết-bàn có thể chẳng thủ chứng, thì đó là tướng Bồ-tát Bất thối chuyển.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu các Bồ-tát trong giấc mộng thấy Phật thuyết pháp cho vô lượng trăm ngàn Đại chúng vây quanh, hoặc thấy tự thân có việc như thế thì đó là tướng các Bồ-tát Bất thối chuyển.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu các Bồ-tát trong giấc mộng thấy Phật đủ các tướng tốt, có hào quang chiếu sáng rực rỡ bao chung quanh một tâm, cùng vô lượng chúng phóng lên hư không, hiện các đại thần thông, giảng thuyết các điều cốt yếu của chánh pháp và hóa làm người biến hóa, bảo đi đến vô biên cõi Phật ở phương khác làm các Phật sự. Hoặc thấy tự thân có việc như thế thì đó là tướng các Bồ-tát Bất thối chuyển.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu các Bồ-tát trong giấc mộng thấy kẻ giặc dữ phá hoại thành ấp, hoặc thấy lửa cháy bùng lên thiêu đốt xóm làng, hoặc thấy thú dữ muốn đến hại mình, hoặc thấy oan gia muốn chém đầu mình, hoặc thấy cha mẹ sắp chết, hoặc thấy mình bị các việc khổ đến bức bách...; tuy thấy các việc sợ hãi như thế nhưng chẳng kinh sợ, cũng chẳng lo buồn, khi thức dậy luôn tư duy đúng đắn: Ba cõi chẳng chơn thật, đều như chiêm bao. Khi ta đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, sẽ thuyết pháp cho các hữu tình biết ba cõi đều là hư vọng, đều như cảnh chiêm bao, thì đó là tướng các Bồ-tát Bất thối chuyển.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu các Bồ-tát cho đến trong giấc mộng thấy có các loài hữu tình ở cảnh giới địa ngục, súc sanh, ngạ quỷ, liên nghĩ: Ta phải siêng năng tu hạnh Bồ-tát, mau thăng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, ở trong cõi Phật của ta không có những cảnh giới và tên xấu ác như địa ngục, súc sanh, ngạ quỷ... Khi thức dậy cũng nghĩ như thế. Thiện Hiện nên biết, các Bồ-tát ấy khi thành Phật, quốc độ thanh tịnh, không có nẻo ác và tên của cõi kia, thì đó là tướng các Bồ-tát Bất thối chuyển.

Lại nữa, Thiện Hiện! Hoặc các Bồ-tát trong giấc mộng thấy lửa thiêu đốt các loài hữu tình trong địa ngục v.v..., hoặc lại thấy thiêu đốt xóm làng, thành ấp, liền phát nguyện: “Nếu ta đã được thọ ký Bất thối chuyển thì nguyện lửa dữ này tắt ngay, biến thành mát mẻ.” Khi Bồ-tát này khi phát nguyện như thế, trong giấc mộng thấy lửa lập tức tắt ngay, thì nên biết đã được thọ ký Bất thối chuyển. Nếu Bồ-tát này khi phát nguyện như thế mà trong giấc mộng thấy lửa chẳng tắt ngay, thì nên biết chưa được thọ ký Bất thối chuyển. Khi thức dậy, thấy lửa thiêu đốt các thành ấp, theo nguyện, lửa tắt hay chẳng tắt cũng như thế.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu các Bồ-tát khi thức dậy thấy lửa thiêu đốt các thành ấp, liền nghĩ: Nếu ta thật có tướng Bất thối chuyển thì nguyện lửa dữ này lập tức tắt ngay và biến thành mát mẻ. Nghĩ xong, nói ra nhưng lửa chẳng tắt ngay, lại còn thiêu đốt từ làng này lan qua làng khác, hoặc thiêu đốt từ nhà này lan qua nhà khác. Lần lượt như thế lửa đó mới tắt, thì nên biết các Bồ-tát này cũng đã được thọ ký Bất thối chuyển, nhưng bị thiêu đốt là do ương họa của hủy báng chánh pháp còn lại, hoặc biểu hiện tướng khổ của hủy báng chánh pháp ở tương lai.

Lại nữa, Thiện Hiện! Hoặc các Bồ-tát thấy có nam tử hoặc nữ nhơn đang bị phi nhơn mê hoặc, chịu các khổ não, chẳng thể xa lìa, liền nghĩ: Nếu các đức Như Lai biết ta đã được ý muốn thanh tịnh, biết ta đã được thọ ký Bất thối chuyển, đã xa lìa địa vị Thanh văn, Độc giác v.v..., chắc chắn đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, thì nguyện các ngài rủ lòng thương xót, soi xét tâm niệm của ta đã nghĩ. Nếu ta thật có thể tu hạnh Bồ-tát, mau chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, cứu giúp dứt khổ sanh tử cho hữu tình thì nguyện nam tử hoặc nữ nhơn này chẳng bị phi nhơn làm não loạn. Chúng theo lời ta nói sẽ lập tức bỏ đi. Các Bồ-tát này khi nói như thế, nếu phi nhơn kia chẳng chịu bỏ đi thì nên biết chưa được thọ ký Bất thối chuyển. Nếu phi nhơn kia lập tức bỏ đi, thì nên biết đã được thọ ký Bất thối chuyển.

Lại nữa, Thiện Hiện! Có các Bồ-tát thật chưa được thọ ký đắc Bất thối chuyển, thấy nam tử hoặc nữ nhơn đang bị phi nhơn mê hoặc, chịu các khổ não chẳng thể xa lìa, bỗng dung liền phát lời chân thật, chí thành: “Nếu ta đã được thọ ký Bất thối chuyển thì khiến cho nam tử hoặc nữ nhơn này chẳng bị phi nhơn làm rối loạn. Phi nhơn vâng theo lời ta sẽ nhanh chóng bỏ đi.” Khi ấy, ác ma vì dối gạt người kia nên liền xua đuổi, hối thúc, làm cho phi nhơn lập tức bỏ đi. Vì sao? Vì

oai lực của ác ma mạnh hơn phi nhơn, nên phi nhơn vâng lời ma lập tức bỏ đi. Khi ấy Bồ-tát kia nghĩ: Phi nhơn bỏ đi là nhờ oai lực của ta. Vì sao? Vì phi nhơn kia vâng theo lời thệ nguyện của ta, lập tức buông thả những nam tử, nữ nhơn này, chứ không do nguyên nhân nào khác. Các Bồ-tát này chẳng thể biết rõ được là việc làm của ma, mà bảo là do năng lực của mình, sanh tăng thượng mạn, khinh chê các Bồ-tát khác. Nên tuy siêng năng tinh tấn nhưng hoàn toàn chẳng thể đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, rơi vào hàng Nhị thừa, luôn bị ác ma mê hoặc. Do đó Bồ-tát nên hiểu biết rõ về việc tu các thiện nghiệp của các ác ma.

Lại nữa, Thiện Hiện! Có các Bồ-tát thật chưa được thọ ký đắc Bất thối chuyển, xa lìa phương tiện thiện xảo Bát-nhã ba-la-mật-đa nên chưa khỏi bị ma dối gạt. Nghĩa là có các ác ma vì muốn lừa gạt nên phương tiện biến hóa ra các thứ hình tướng, đi đến chỗ Bồ-tát nói thế này: “Bạn có biết không? Chư Phật quá khứ đã từng thọ ký cho bạn đại Bồ-đề. Tên tuổi sai khác trong bảy đời của bạn cho đến quyến thuộc, ta đều biết hết. Bạn sanh ở phương đó, nước đó, thành đó, ấp đó, trong xóm làng đó. Bạn sanh năm đó, tháng đó, ngày đó, giờ đó, sanh vào ngôi sao của Thiên vương đó...”

Như thế, ác ma nếu thấy Bồ-tát bảm tánh yếu đuối, các căn ám độn, liền dối trá thọ ký: “Bạn ở đời trước bảm thọ căn tánh đã từng như thế.”

Nếu thấy Bồ-tát bảm tánh kiên cường, các căn sáng suốt, lanh lợi, liền dối trá thọ ký: “Bạn ở đời trước cũng từng như thế.”

Nếu thấy Bồ-tát đầy đủ các công đức Đâu-đà và hạnh thù thắng khác, liền dối trá thọ ký: “Bạn ở đời trước cũng từng như thế, đầy đủ các công đức, nên tự vui mừng, chớ nên tự khinh.”

Bấy giờ, các Bồ-tát kia nghe ác ma nói về các công đức quá khứ, hiện tại của mình, vui mừng hơn hờ, sanh tăng thượng mạn, chê bai khinh miệt các Bồ-tát khác. Ác ma biết xong, lại bảo: “Bạn nhất định thành tựu công đức thù thắng, chư Phật đã thọ ký cho bạn đại Bồ-đề nên đã có tướng điềm lành thù thắng hiện tại hiện ra như thế.”

Ác ma vì làm rối loạn nên lại dối hiện làm các thứ hình tướng, đi đến chỗ Bồ-tát tỏ vẻ thân ái, nói: “Bạn nay đã đủ đức Bất thối chuyển, nên tự kính trọng, chớ nên tôn kính người.” Khi Bồ-tát này nghe những lời của ác ma xong, lòng tăng thượng mạn lại càng vững chắc thêm, khiến cho vốn đã xa trí nhất thiết trí lại càng xa hơn. Cho nên, Bồ-tát muốn đắc Bồ-đề phải biết rõ về các việc làm của ác ma.

Lại nữa, Thiện Hiện! Có các Bồ-tát chẳng thể biết rõ danh tự thật tướng, chỉ nghe danh tự hư dối, sanh chấp trước. Có ác ma phương tiện biến hóa các thứ hình tướng, đến bảo Bồ-tát: “Sự tu hành của bạn, hạnh nguyện đã viên mãn, không lâu sẽ chứng Vô thượng Bồ-đề. Khi bạn thành Phật sẽ được danh hiệu tôn quý và công đức thù thắng như thế.” Nghĩa là ác ma kia biết Bồ-tát này luôn luôn ước nguyện: Khi ta thành Phật sẽ được danh hiệu tôn quý như thế, nên ác ma theo ước nguyện đó mà thọ ký cho. Khi ấy, Bồ-tát này vì xa lìa phương tiện thiện xảo Bát-nhã ba-la-mật-đa, nghe ma thọ ký nên suy nghĩ: Lạ thay! Người này thọ ký cho ta sẽ thành Phật với danh hiệu tôn quý, tương ưng với ước nguyện từ lâu của ta. Vậy chắc chắn ta sẽ thành Phật với danh hiệu tôn quý hơn người khác. Ác ma thọ ký danh hiệu cho người kia như thế, như thế... Vì vậy mà kiêu mạn tăng mãi, khinh miệt các Bồ-tát có thật đức khác. Do đó càng xa lìa Vô thượng Bồ-đề, rơi vào địa vị Thanh văn hoặc Độc giác.

Các Bồ-tát này hoặc có thân như thế, gần gũi bạn lành, chí thành sám hối, tuy trôi lăn trải qua nhiều đời sanh tử, nhưng cuối cùng sẽ chứng Vô thượng Bồ-đề. Hoặc có thân này, chẳng gặp bạn lành chí thành sám hối thì người kia nhất định trôi lăn sanh tử, nhiều đời ngu si điên đảo. Về sau mặc dù có tinh tấn tu các nghiệp lành nhưng vẫn rơi vào địa vị Thanh văn hoặc Độc giác, kiêu mạn khinh chê các Bồ-tát khác, như thế tội nặng hơn tứ trọng và ngũ vô gián gấp vô lượng lần. Thế nên Bồ-tát phải hiểu rõ về sự thọ ký với danh hiệu hư dối v.v... là việc làm vi tế của ma, không nên kiêu mạn khinh chê Bồ-tát khác.

Lại nữa, Thiện Hiện! Có các Bồ-tát ở núi rừng, đồng hoang, tu hạnh viễn ly. Bấy giờ có ác ma đi đến chỗ Bồ-tát đó, cung kính khen ngợi, nói thế này: “Đại sĩ thường tu hạnh chơn thật viễn ly, hạnh viễn ly này Hiền Thánh khen ngợi, chư Thiên, long thần đều bảo vệ.”

Thiện Hiện nên biết! Ta chẳng khen ngợi hạnh viễn ly này cho là chơn thật.

Thiện Hiện bạch:

- Bạch Thế Tôn! Hạnh viễn ly này nếu chẳng phải chơn thật thì còn có hạnh nào?

Phật bảo Thiện Hiện:

- Nếu các Bồ-tát ở thành ấp, hoặc ở núi rừng, đồng hoang, chỉ xa lìa phiền não, tác ý Nhị thừa, thực hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, thì gọi là hạnh chơn viễn ly của Bồ-tát. Hạnh viễn ly này chư Phật Thế Tôn chấp nhận, khen ngợi. Bồ-tát nên học, làm cho các Bồ-tát mau chứng Bồ-đề.

Thiện Hiện nên biết! Ma khen ngợi người thường ở núi rừng, đồng hoang, ngồi yên tịnh tư duy, nhưng còn xen tạp phiền não, tác ý Nhị thừa, xa lìa Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, chẳng thể viên mãn trí nhất thiết trí.

Có các Bồ-tát tuy ưa tu hành pháp hạnh viên ly, được ma khen ngợi mà sanh lòng khinh miệt các Bồ-tát khác thường ở xóm làng thành ấp tu hạnh chơn viên ly, thì Thiện Hiện nên biết, các Bồ-tát này xa lìa Bát-nhã ba-la-mật-đa, tuy trải qua thời gian lâu ở núi sâu, đồng hoang, tu hạnh viên ly, nhưng chẳng biết rõ pháp chơn viên ly, tăng thêm kiêu mạn, càng sanh ưa đả đọa vị Nhị thừa, hoàn toàn chẳng thể đắc Vô thượng Bồ-đề, chẳng phải là điều Phật Thế Tôn khen ngợi, chấp nhận; cũng chẳng phải chỗ nên tu hành của Bồ-tát.

Thiện Hiện nên biết! Ta khen ngợi pháp chơn tịnh viên ly của các chúng Bồ-tát. Các Bồ-tát này hoàn toàn chẳng thành tựu hạnh ấy. Ở trong hạnh chơn tịnh viên ly cũng chẳng thấy có hành tướng tương tợ, nhưng các ác ma vì lừa gạt Bồ-tát kia, làm cho sanh kiêu mạn, khinh Bồ-tát khác, nên đi đến trong không trung ân cần khen ngợi: Đây là pháp hạnh chơn tịnh viên ly.

Thiện Hiện nên biết! Các Bồ-tát này ở núi rừng, đồng hoang nhưng tâm não loạn, chẳng thể tu học hạnh chơn viên ly. Có các Bồ-tát tuy ở xóm làng, thành ấp nhưng tâm tịch tĩnh, thường hay tu học hạnh chơn viên ly.

Thiện Hiện nên biết! Các Bồ-tát này đối với các chúng Bồ-tát thường tu học hạnh chơn viên ly, khinh chê hủy báng như kẻ hàng thịt; còn đối với các chúng Bồ-tát chẳng thể tu học hạnh chơn viên ly thì cung kính, cúng dường, tôn trọng như Phật Thế Tôn.

Thiện Hiện nên biết! Các Bồ-tát này xa lìa Bát-nhã ba-la-mật-đa, phát sanh các thứ phân biệt chấp trước, nghĩ: Sự tu học của ta là chơn viên ly, nên được phi nhơn đi đến chỗ ta khen ngợi, hộ niệm. Người ở thành ấp thân tâm rối loạn, ai mà hộ niệm, khen ngợi, kính trọng! Các Bồ-tát này tâm nhiều kiêu mạn, ác nghiệp phiền não ngày đêm tăng trưởng.

Thiện Hiện nên biết! Các Bồ-tát này đối với chúng Bồ-tát là kẻ hàng thịt, làm như nhóp chúng Đại Bồ-tát, cũng là kẻ giặc lớn trên cõi trời, trong loài người; đối gạt trời, người, A-tổ-lạc v.v... Thân tuy mặc pháp y của Sa-môn nhưng tâm thường ưa ôm ấp ý như kẻ giặc. Những bậc phát tâm hướng đến Bồ-tát thừa thì chẳng nên gần gũi, cung kính, cúng dường họ. Vì sao? Vì những hạng người này ôm lòng tăng

thượng mạn, bề ngoài thì giống như Bồ-tát nhưng bên trong lại nhiều phiền não, ác nghiệp đầy đầy.

Thế nên, này Thiện Hiện! Nếu các Bồ-tát chân thật chẳng bỏ trí nhất thiết trí, cầu chứng Vô thượng Bồ-đề, làm lợi ích an vui cho khắp tất cả loài hữu tình thì không nên gần gũi hạng người ác như thế.

Thiện Hiện nên biết! Các chúng Đại Bồ-tát phải thường tinh tấn tu sự nghiệp chơn tịnh, nhằm lìa sanh tử, chẳng đắm trước ba cõi, đối với hạng người hàng thịt và ác tặc kia luôn phát tâm từ bi hỷ xả, nghĩ: Ta chẳng nên phát khởi tội lỗi như kẻ ác kia. Giả sử lúc bị thất niệm, thoáng khởi lên như họ, liền tỉnh giác trừ diệt.

Thế nên Bồ-tát muốn chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, phải tỉnh giác biết rõ việc của các ác ma, siêng năng tinh tấn xa lìa, trừ diệt tội lỗi như Bồ-tát kia đã tạo, siêng năng cầu quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Nếu các Bồ-tát học như thế thì chính là khéo tỉnh giác về việc làm của ma.

Quyển thứ 563
HẾT